

2.2. V kakšnem odnosu je „pravo Unije“ iz člena 52(3), zadnji stavek, Listine z direktivami na področju prava varstva podatkov?

2.3. Ali je treba glede na to, da Direktiva 95/46/ES in Uredba (ES) št. 45/2001 vsebujeta pogoje in omejitve za zagotavljanje pravice do varstva osebnih podatkov iz Listine, pri razlagi člena 8 Listine upoštevati spremembe, ki izhajajo iz poznejšega sekundarnega prava?

2.4. Ali načelo spoštovanja višje ravni varstva iz člena 53 Listine ob upoštevanju člena 52(4) Listine povzroči, da je treba meje, ki so v Listini postavljene za dopustne omejitve, s sekundarnim pravom zožati?

2.5. Ali lahko glede na člen 52(3) Listine, odstavek 5 preambule in pojasnila k členu 7 Listine, na podlagi katerih v njih zagotovljene pravice ustrezajo pravicam iz člena 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (EKČP), navodila za razlago člena 8 Listine, ki vplivajo na razlago zadnjenavedenega člena, izhajajo iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 8 EKČP?

(¹) Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54).

(²) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

(³) Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 20. decembra 2012 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-598/12)

(2013/C 79/14)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Poljska ni izpolnila obveznosti iz člena 49(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (¹), ker ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev s členi 2, točke 1, 22, 32 in 33, 3(7),(8) in (13), 6(1) in (3), 9, 13, 14 in od 17 do 23, 10 in 11, 16(1) in (2), 26(2)(b), (c) in (d), tretji in četrti stavek, 29, 38, od (1) do (4), 39, od (1) do (4), 40, od (1) do (3) in od (5) do (7), te direktive, ter točkama 1 in 2 priloge I k tej direktivi, oziroma jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji;

— Republiki Poljski na podlagi člena 260(3) PDEU zaradi kršitve obveznosti o obvestilu glede ukrepov o prenosu Direktive 2009/72/ES naloži denarno kazen v višini 84 378,24 EUR od dne razglasitve sodbe v tej zadevi;

— Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2009/72/EG je potekel 3. marca 2011.

(¹) UL L 211, str. 55.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 24. decembra 2012 – Welmory Sp z.o.o. proti Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Zadeva C-605/12)

(2013/C 79/15)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Welmory Sp z.o.o.

Tožena stranka: Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je za obdavčitev storitev, ki jih družba A s sedežem na Poljskem opravi za družbo B, ki ima sedež v drugi državi članici Evropske unije, če družba B pri opravljanju svoje dejavnosti uporablja infrastrukturo družbe A, sedež stalne poslovne enote v smislu člena 44 Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost tam, kjer ima sedež družba A?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 10. januarja
2013 – Gena Ivanova Čolakova proti Osmo rajonno
upravljenie pri Stolična direkcija na vatrešnite raboti**

(Zadeva C-14/13)

(2013/C 79/16)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gena Ivanova Čolakova

Tožena stranka: Osmo rajonno upravljenie pri Stolična direkcija na vatrešnite raboti

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 21(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi s členoma 67 in 72 iste pogodbe ob upoštevanju omejitev prostega gibanja državljanov Unije na ozemlju

držav članic, ki so po pravu Evropske unije dopustne, razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi države članice, kot je člen 63(1)(5) Zakon za ministerstvo na vatrešnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve) iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerim smejo policijski organi pridržati državljana države članice do 24 ur zaradi ugotovitve istovetnosti na podlagi kontrole, ki ne ustreza nobenemu od v tej državi članici zakonsko določenih primerov, ko policijski organ izvede kontrolo zaradi ugotovitve istovetnosti, in tudi ni izrecno povezana z ugotavljanjem ali preprečevanjem kaznivega dejanja ali prekrška, varstvom javnega reda ali notranjo varnostjo?

2. Ali iz člena 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razlaganega v povezavi z omejitvijo pravic iz člena 6 in 45(1) navedene listine in v skladu z načelom prava Unije o varstvu zoper samovoljen in nesorazmeren poseg v osebno svobodo delovanja fizičnih oseb, sledi, da je nacionalno določbo, kot je člen 63(1)(5) zakona o ministrstvu za notranje zadeve iz postopka v glavni stvari, ki se nanaša na policijsko pridržanje za največ 24 ur, mogoče uporabiti, kadar istovetnosti državljana države članice ni mogoče ugotoviti v skladu s podrobnimi pravili iz zakona, ki pridržanje dopušča pod temi pogoji:

A. sprejetje ukrepa spada v diskrecijsko pravico policijskih organov, kadar istovetnosti ni mogoče ugotoviti z osebnim dokumentom, prek druge osebe z ugotovljeno istovetnostjo ali na drug zanesljiv način;

B. določba ne določa presoje nujnosti ugotovitve istovetnosti, zlasti ne presoje vprašanja, ali je glede na ravnanje osebe ali posebne okoliščine izvrševanje zakonsko predvidenih pooblastil policijskih organov postalo nujno potrebno;

C. ugotovitev istovetnosti se ne navezuje izrecno na primere, v katerih zakon dopušča sprejetje ukrepov za identifikacijo osebe, ugotovitev pa je mogoča tudi s preprostim vpogledom v informacijski sistem ali na drug zanesljiv način kot z ukrepi za identificiranje;

D. sodni nadzor nad pravilno uporabo določbe je omejen na pogoje, ki jih določa, ker izvajanje pooblastila spada pod diskrecijsko pravico?